

Mot guldtörstens magt, mot förförelsens stämma
 Ack, warom då alla; ack, warom på wakt! —
 Må städs wi på hjerta och själ gifwa akt;
 må ondskan och snikenhets lusta wi hämma!

W i s a

oni

Owinnan, som i en lergrop
 nedgrof en annans lefwande
 barn;

Dömd att aflifwas.

Stockholm.

Tryckt hos Pehr Elias Norman, 1846.

Swad hör jag; hwad ryslighet möter mitt öra?
ett lefwande barn — i ler-grop begrafwet! —
Lejd qwinna det skulle till barnhus framsöra. *)
Långt bättre, om hon warit sänkt uti hafwet!

Hur kan wäl till sådant nån guld det förföra?
hur kan wäl slig grymhet få plats i ett bröst? —
Beflaganswärd den, som ej ömhet kan röra!
beflaganswärd den, som Guds Ord nekare tröst!

Men Encklig den själ, som ej lät sig förföra;
ej otro ej wildhet — lät bo i sitt bröst;
som ej sig på Gnadersnas väg låter störa, —
Den äger, den njuter — den sällaste tröst!

Till henne **) ej skrek's, såsom förr till Rosetta,
"lättsinniga qwinna! hwad har du wäl gjort?
"fort skaffa förförarn (barnfadren) till rättas;
"fly bort från min åsyn, föraktliga! fort!

*) Barnet skulle å barnhuset inköpas; men qwinnan
behöll penningarne, och nedgräfsde barnet.

**) Mörderstän.

"I kolswarta natten, där stormarna tjuta,
"så trefwa, bland törnen, till Någon, i hopp
"att tröst för ett lidande hemta och njuta," —
behöfde ej hon, som snart slutar sitt lopp.

Nej; winningens lusta sågs nedrighet verka:
Hon, — barn-modrens vän *) förrädise nu blef;
en lättfången summa hon tycker sig märka, —
och — hol uti leret åt barnet uppres.

Där skulle det sluta sin menlösa lefnad;
där skulle det läggas, till jemmer och hån. —
Ack! Olucklig den, som så fläckar sin lefnad,
och så — återgäldar åt Skaparn hans lån!

Med gerningens slut, likwäl sans återwänder:
nu ryste hon dock för sitt samwetes bud;
nu hon darrad', och skalf, och wred sina händer:
"Swad gjorde jag wäl", sad' hon, "mildrike
Gud!" —

I Kyrkmullens inwigda sköt, han hwilar i frid,
den warelles kropp, hwars lefnad hon ödde:
För henne — det stundar, nu snart, ett slut på des tid;
des själ frälse Han, som för alla (här) blödde!

*) Uppdraget, hon fått, bewisar, att modren trott
det.